

บทที่ 2

การสร้างสรรค์คำและความที่มีลักษณะเฉพาะ

เนื้อหาโดยสังเขป

ศึกษาคำและความที่มีลักษณะเฉพาะ ได้แก่ คำที่ส่งผลต่อความรู้สึก (Emotive Words) คำที่ให้คุณลักษณะทางประสาทสัมผัสและทางกายภาพ (Sensory Detail) ตลอดจนความหรือแนวคิดที่เกิดจากทัศนะใหม่ ๆ ของผู้เขียน เพื่อให้นักศึกษานำความเข้าใจไปฝึกฝนการสร้างสร้งงานเขียนที่มีความสมจริง แปลกใหม่ และประทับใจผู้อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักศึกษาสิ้นสุดการศึกษบทเรียนนี้แล้ว นักศึกษาควรสามารถ

1. เข้าใจลักษณะการสร้างคำที่ส่งผลต่อความรู้สึกของผู้อ่านและคำที่ให้รายละเอียดด้านคุณลักษณะทางประสาทสัมผัสและทางกายภาพ ตลอดจนลักษณะของงานที่แสดงทัศนะใหม่ ๆ ของผู้เขียน
2. เข้าใจและสามารถสร้างสร้งงานเขียนที่มีทั้งคำที่ส่งผลต่อความรู้สึกของผู้อ่านและคำที่ให้รายละเอียดด้านคุณลักษณะทางประสาทสัมผัสและทางกายภาพ ตลอดจนแนวคิดที่มีความแปลกใหม่และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม

คำถามก่อนการเรียนบทเรียนที่ 2

คำถามเกี่ยวกับ **Emotive Words**

คำสั่ง: ประโยคในข้อใดต่อไปนี้เป็นประโยคที่ประกอบด้วยคำที่ส่งผลต่อความรู้สึก (Emotive Words)

1. My daughter enjoys reading articles on pet care.
2. Jane is a six-week-old baby.
3. Peasants were killed by robbers.
4. Peasants were slaughtered by robbers.
5. Peasants were brutally massacred by robbers.
6. Students riot over increasing tuition fees.
7. There were a lot of attacks against foreigners.
8. Three explosions were suspected to be caused by terrorist bombs.
9. Banking industry reports progress on new faster internet and phone payment service.
10. Bus catches fire on toll way.
11. Injuries are a major public health problem worldwide.
12. A photographer working at our company just won the top award in regional photo competition.
13. Government shrugs off poll results and boycott threat.
14. Computer games may help kids with learning disability.
15. Bombs killed 14 people last night.
16. Eight teenagers have recently been arrested over killing.
17. Peter boiled over when Kathy called him a nerd.
18. Brittney resigned her position as a school headmaster last year.
19. A young girl quitted her job about two years ago for some personal reasons.
20. Police were shouting at passersby to turn around.

คำถามเกี่ยวกับ **Sensory** และ **Concrete Words**

คำสั่ง: ให้นักศึกษาเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดที่เป็นคำจำกัดความของ Sensory Detail

ก. รายละเอียดที่เนื้อความมีคำบ่งบอกอวัยวะประสาทสัมผัสของมนุษย์อย่างน้อยหนึ่งอย่าง เช่น
She made *my ears* hurt.

ข. รายละเอียดที่เนื้อความมีคำบ่งบอกการใช้อวัยวะประสาทสัมผัสของมนุษย์อย่างน้อยหนึ่งอย่าง เช่น We *heard* the scream about two or three times.

ค. รายละเอียดที่เนื้อความประกอบด้วยคำที่บ่งบอกอวัยวะประสาทสัมผัสของมนุษย์อย่างน้อยหนึ่งอย่างและคำบ่งบอกการใช้อวัยวะประสาทสัมผัสของมนุษย์อย่างน้อยหนึ่งอย่างด้วยเสมอ เช่น With *my own eyes* I saw about three dogs killed on that road in two days.

ง. รายละเอียดที่เนื้อความมีคำบ่งบอกอวัยวะประสาทสัมผัสของมนุษย์อย่างน้อยหนึ่งอย่าง หรือคำบ่งบอกการใช้อวัยวะประสาทสัมผัสของมนุษย์อย่างน้อยหนึ่งอย่าง หรือทั้งสองอย่างก็ได้

2. ข้อใดที่เป็นคำจำกัดความของ Concrete Detail

ก. รายละเอียดที่มีเนื้อความเกี่ยวกับสิ่งที่สร้างด้วยคอนกรีต

ข. รายละเอียดที่มีเนื้อความเกี่ยวกับสิ่งที่เป็รูปร่างหรือจับต้องได้

ค. รายละเอียดที่มีเนื้อความเกี่ยวกับสิ่งใด ๆ ก็ได้ ซึ่งมีลักษณะการบรรยายที่ทำให้ผู้อ่านเหมือนใช้อวัยวะประสาทสัมผัสนั้น ๆ ร่วมกับผู้เขียน

ง. รายละเอียดที่มีเนื้อความเกี่ยวกับสิ่งใด ๆ ก็ได้ ซึ่งมีลักษณะการให้ข้อมูลสิ่งนั้นโดยละเอียด เช่นในกรณีรายละเอียดของอาหารในซูเปอร์มาร์เก็ต ก็มีการให้ข้อมูลด้านส่วนสูง น้ำหนัก ปีที่ผลิต ชื่อบริษัทผู้ผลิตและจำหน่าย วันหมดอายุ เป็นต้น

3. ข้อใดที่เป็นส่วนประกอบสำคัญของการให้รายละเอียดแบบ Sensory concrete detail

ก. รายละเอียดที่มีเนื้อความเกี่ยวกับสิ่งที่เป็รูปร่างหรือจับต้องได้ รวมทั้งมีคำบ่งบอกอวัยวะประสาทสัมผัสของมนุษย์อย่างน้อยหนึ่งอย่าง

ข. รายละเอียดที่มีเนื้อความเกี่ยวกับสิ่งที่สร้างด้วยคอนกรีต รวมทั้งมีคำบ่งบอกการใช้อวัยวะ

ประสาทสัมผัสของมนุษย์อย่างน้อยหนึ่งอย่าง

ค. รายละเอียดที่มีเนื้อความเกี่ยวกับสิ่งใด ๆ ก็ได้ ซึ่งมีลักษณะการให้ข้อมูลสิ่งนั้นโดยละเอียด รวมทั้งคำที่บ่งบอกอวัยวะประสาทสัมผัสของมนุษย์อย่างน้อยหนึ่งอย่างและคำบ่งบอกการใช้ อวัยวะประสาทสัมผัสของมนุษย์อย่างน้อยหนึ่งอย่างด้วยเสมอ

ง. รายละเอียดที่มีเนื้อความเกี่ยวกับสิ่งใด ๆ ก็ได้ ซึ่งมีลักษณะการบรรยายที่ทำให้ผู้อ่านเสมือน ใช้อวัยวะประสาทสัมผัสนั้น ๆ ร่วมกับผู้เขียน รวมทั้งมีคำบ่งบอกอวัยวะประสาทสัมผัสของ มนุษย์อย่างน้อยหนึ่งอย่าง หรือคำบ่งบอกการใช้อวัยวะประสาทสัมผัสของมนุษย์อย่างน้อยหนึ่ง อย่าง หรือทั้งสองอย่างก็ได้

4. ให้นักศึกษาอ่านตัวอย่างการให้รายละเอียดเกี่ยวกับสวนต่อไปนี้ สังเกตความแตกต่างด้าน การให้รายละเอียด และตอบคำถาม

ตัวอย่างที่ 1 Our garden offers a peaceful setting.

ตัวอย่างที่ 2 Our garden has open landscape with a lot of tall trees here and there. Some Rain Trees spread nicely along a brick footpath. Different colors of roses poke out from behind neatly trimmed scrubs that line the pathway. Sparrows fly overhead and sit in the tall trees to keep watch over our cottage house.

4.1 ลักษณะในข้อใดต่อไปนี้ที่ทำให้ความยาวของรายละเอียดเกี่ยวกับสวนจากทั้งสองตัวอย่างนี้ แตกต่างกัน

ก. เนื้อความของตัวอย่างที่ 1 ใช้ Adjective เพียงคำเดียว (peaceful) สำหรับการให้รายละเอียด เกี่ยวกับสวน แต่เนื้อความของตัวอย่างที่ 2 มีการให้ตัวอย่างที่ขยายความของ Peaceful setting อย่างเช่น การร่อนที่เกิิดจากต้นก้ามปูตลอดทางเดินซึ่งแต่งแต้มด้วยสีสนต่าง ๆ ของกุหลาบ และพุ่มไม้ที่ตัดแต่งเรียบร้อย เป็นต้น

ข. เนื้อความของตัวอย่างที่ 1 ทิ้งให้ผู้อ่านตีความ Peaceful setting เาเอง

ค. เนื้อความของตัวอย่างที่ 2 ให้รายละเอียดที่มีเนื้อความซึ่งมีลักษณะการบรรยายที่ทำให้ผู้อ่าน เสมือนได้ใช้อวัยวะประสาทสัมผัสด้านการมองเห็นร่วมกับผู้เขียน

ง. ถูกทุกข้อ

4.2 ตัวอย่างใดที่มีการให้รายละเอียดแบบ Sensory concrete detail

- ก. ตัวอย่างที่ 1
- ข. ตัวอย่างที่ 2
- ค. ทั้งตัวอย่างที่ 1 และ 2
- ง. ไม่ใช่ทั้งตัวอย่างที่ 1 และ 2

5. ให้นักศึกษาอ่านตัวอย่างต่อไปนี้ และตอบคำถาม

ตัวอย่าง My father bought a new sofa. Its bizarre semi-circle shape looked *like a turquoise conch*, with a large footrest.

5.1 ข้อความที่ว่า “like a turquoise conch” มีการใช้กลวิธีทางวาทศิลป์ (Rhetorical device) แบบใด

- ก. Simile
- ข. Metaphor
- ค. Personification
- ง. Hyperbole

5.2 จากตัวอย่าง ข้อความที่ว่า “like a turquoise conch” เปรียบเทียบสิ่งใดกับสิ่งใด

- ก. เปรียบ Sofa กับ A large footrest
- ข. เปรียบ Sofa กับ A Conch
- ค. เปรียบ A new sofa กับ A turquoise conch
- ง. เปรียบ A new sofa’s semi-circle shape กับ A turquoise conch with a large footrest

6. ให้นักศึกษาอ่านตัวอย่างต่อไปนี้ และตอบคำถาม

(1) When I arrived home, my house felt heavy with greasy odors. (2) My grandmother came out from the kitchen. (3) She wore the same brown-checked dress and white apron. (4) “I’ve been waiting very long,” she began. (5) “I’m home. I’m home,” I said repeatedly, nodding to her. (6) She was spreading out the tablecloth onto

the wooden tabletop (7) when I whispered loudly to her, “ma! That’s cockroach!” (8) “Ah!” she said in disgusted tone (9) and walked away, leaving me alone with a big cockroach in that room.

6.1 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการมองเห็น (Sight Detail)

- ก. ประโยคที่ 1 และ 4
- ข. ประโยคที่ 2 และ 6
- ค. ประโยคที่ 5 และ 7
- ง. ประโยคที่ 3 และ 8

6.2 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการได้ยิน (Sound Detail)

- ก. ประโยคที่ 2 และ 5
- ข. ประโยคที่ 4 และ 9
- ค. ประโยคที่ 6 และ 8
- ง. ประโยคที่ 7 และ 8

6.3 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการสัมผัส (Touch Detail)

- ก. ประโยคที่ 1 และ 2
- ข. ประโยคที่ 4 และ 6
- ค. ถูกทั้งข้อ ก. และ ข.
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

6.4 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการรับรส (Taste Detail)

- ก. ประโยคที่ 3 และ 6
- ข. ประโยคที่ 5 และ 8

- ค. ถูกทั้งข้อ ก. และ ข.
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

6.5 นักศึกษาคิดว่า ประโยคใดเป็นการให้รายละเอียดที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสด้านการได้กลิ่น (Smell Detail)

- ก. ประโยคที่ 1 และ 8
- ข. ประโยคที่ 6 และ 7
- ค. ถูกทั้งข้อ ก. และ ข.
- ง. ไม่มีข้อใดถูกต้อง

เฉลยท้ายเล่ม

ตามที่กล่าวไปแล้วในบทที่ 1 ว่ากระบวนการนี้จะศึกษางานเขียนเชิงสร้างสรรค์ทั้งสองประเภท คือทั้งประเภทร้อยแก้วและประเภทร้อยกรอง ในบทนี้จึงจะกล่าวถึงการสร้างสรรค์คำ และความที่มีลักษณะเฉพาะของผู้เขียนที่ปรากฏในงานเขียนทั้งสองประเภท

1. การสร้างสรรค์คำในงานเขียน

การสร้างสรรค์คำในงานเขียนนั้นสามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับ คือระดับคำสร้างสรรค์ ระดับวลีสร้างสรรค์ และระดับประโยคสร้างสรรค์ อย่างไรก็ตาม งานเขียนสร้างสรรค์ที่ดีไม่ได้อยู่ที่จำนวนของคำที่สร้างสรรค์และนำมาใช้แต่อยู่ที่การคัดสรรลักษณะของคำ ซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ คำที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของคนอ่าน (Words that give different connotation and emotional impact) และคำที่ให้ความรู้สึกด้านประสาทสัมผัสและให้ความจริง (Words that give sensory, concrete detail)

- คำที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของคนอ่าน แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ คำที่ให้ความรู้สึกด้านบวก (Positive หรือ Favorable Connotation) คำที่ให้ความรู้สึกด้านลบ (Negative หรือ Unfavorable Connotation) และ คำที่เป็นกลางหรือคำที่ไม่ส่งผลต่อความรู้สึกของผู้อ่าน (Neutral Connotation หรือบางครั้งเรียก Dry Expression) ตัวอย่างเช่น ผู้เขียนสามารถใช้คำว่า Female parent, Ma หรือ Mom เพื่อสื่อถึงแม่ แต่คำว่า Female parent เป็นคำที่ไม่สื่อให้เห็นถึงทัศนคติของผู้เขียนที่ผูกพันกับแม่มากเท่ากับคำว่า Ma หรือ Mom เป็นต้น

ให้นักศึกษาลองศึกษาคำที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของคนอ่านในตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง คำว่า “intelligent” เป็นคำที่มีความหมายกลาง สำหรับคำที่มีความหมายเดียวกันนี้แต่ส่งผลต่อความรู้สึกด้านบวก ได้แก่ “clever”, “smart”, “bright”, “quick” และ ส่วนคำที่ส่งผลต่อความรู้สึกด้านลบได้แก่ “nerd” เป็นต้น

ตัวอย่าง คำว่า “shy” เป็นคำที่มีความหมายกลาง สำหรับคำที่มีความหมายเดียวกันนี้แต่ส่งผลต่อความรู้สึกด้านบวก ได้แก่ “humbler”, “modest”, “good-listener” และ ส่วนคำที่ส่งผลต่อความรู้สึกด้านลบได้แก่ “timid” เป็นต้น

ตัวอย่าง คำว่า "woman" กับคำว่า "chick" แปลว่า "adult female" ทั้งสองคำ แต่คำว่า "chick" ให้ความรู้สึกด้านลบด้วย ในขณะที่ "woman" เป็นคำที่เป็นกลางซึ่งไม่ส่งผลต่อความรู้สึกของคนอ่าน

ตัวอย่าง

Negative Connotation: There are over **2,000 vagrants in the city.**

Neutral Connotation: There are over **2,000 people with no fixed address in the city.**

Positive Connotation: There are over **2,000 homeless in the city.**

จากตัวอย่างทั้งสามนี้ จะเห็นได้ว่าถึงแม้ว่าทั้งสามประโยคนี้จะกล่าวถึงเรื่องเดียวกัน แต่ก็ให้ความรู้สึกต่างกัน โดย คำว่า "Vagrants" ในประโยคแรกนั้น ให้ภาพของความสับสนวุ่นวาย ความหมายจึงค่อนข้างลบ ในขณะที่ "people with no fixed address" ในประโยคถัดมานั้น ให้ภาพที่เป็นกลาง ส่วนคำว่า "homeless" ในประโยคสุดท้ายซึ่งให้ความรู้สึกค่อนข้างลบกว่านั้นจะให้ภาพคนที่ไม่มียี่สิบห้านอน ชวนให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกน่าสงสารและเห็นใจ อยากช่วยเหลือ เป็นต้น

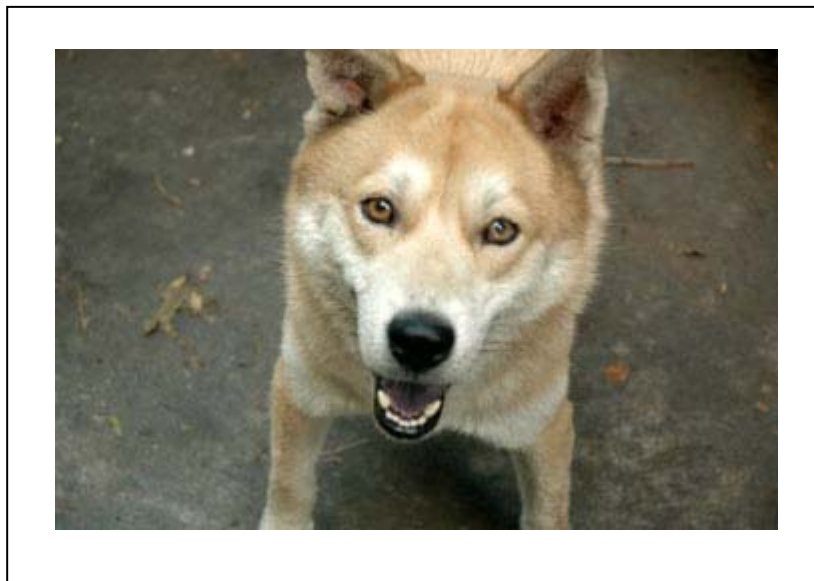
- คำที่ให้ความสมจริงและให้ความรู้สึกด้านประสาทสัมผัส มีความหมายดังนี้

คำที่ให้ความสมจริง (Concrete detail) หมายถึง คำที่ส่งผลต่อความรู้สึกสมจริง (real หรือ tangible) มีลักษณะทางกายภาพแก่ผู้อ่าน ซึ่งลักษณะนี้จะตรงกันข้ามกับนามธรรม (Abstract) ที่จับต้องไม่ได้ อย่างเช่น love, success, freedom, good, moral หรือ democracy เป็นต้น

คำที่ให้ความรู้สึกด้านประสาทสัมผัส (Sensory detail) หมายถึง คำที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประสาทสัมผัสของมนุษย์ ได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การรับรส และการสัมผัส ในการรับรู้ โดยผู้เขียนอาจเป็นการใช้ประสาทสัมผัสนั้น ๆ จริง หรือเป็นการให้รายละเอียดเสมือนหนึ่งว่าใช้ประสาทสัมผัสนั้น ๆ ก็ได้ ทั้งนี้การให้รายละเอียดเสมือนหนึ่งว่าผู้เขียนได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าของมนุษย์นั้น เห็นได้จากตัวอย่างงานโฆษณาต่าง ๆ หรือบทความแนะนำร้านอาหาร หรือสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งผู้เขียนบรรยายคุณลักษณะของวัตถุนั้น ๆ หรือสถานที่นั้น ๆ ตามความรู้สึกของผู้เขียน หรือบรรยายในลักษณะโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านรู้สึกว่าจะวัตถุหรือสถานที่ดังกล่าวมีคุณสมบัติเช่นนั้น

เมื่อนำมารวมกัน จึงหมายความว่า คำที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประสาทสัมผัสของมนุษย์และส่งผลต่อความรู้สึกสมจริงแก่ผู้อ่าน สำหรับกระบวนการวิชานี้ นักศึกษาจะศึกษาการให้รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าของมนุษย์ก่อน จากนั้นจึงพัฒนาไปสู่การให้รายละเอียดเสมือนหนึ่งว่าใช้ประสาทสัมผัสนั้น ๆ นักศึกษาพึงระลึกไว้เสมอว่า การเขียนสร้างสรรค์ไม่ใช่การเขียนเรียงความโดยทั่วไป แต่มีจุดประสงค์ให้ผู้อ่านมีความรู้สึกคล้อยตาม และรู้สึกว่ารายละเอียดของงานเขียนมีความสมจริง

ให้นักศึกษาสังเกตภาพและลองศึกษาตัวอย่างการให้รายละเอียดต่อไปนี้

ตัวอย่าง

My dog is very cute. He is half-Husky and half-Chow Chow. He loves to eat dog snacks four times a day and also enjoys running around the house. Besides, he also loves to get his picture taken. Even though he is small, he always bites our neighbor dogs.

เมื่อนักศึกษานำรายละเอียดของการให้รายละเอียดดังกล่าวมาใส่ในตารางซึ่งแยกรายละเอียดตามประสาทสัมผัสทั้งห้า จะได้ดังนี้

ตาราง 2 ตารางจำแนกรายละเอียดตามประสาทสัมผัสทั้งห้า

การมองเห็น	การได้ยิน	การได้กลิ่น	การรับรส	การสัมผัส
He (my dog)	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
is small.				

จะเห็นได้ว่า มีเพียงประโยคเดียวเท่านั้นซึ่งกล่าวถึงขนาดของสุนัขซึ่งนักศึกษาสามารถใส่ในตารางที่ใช้ประสาทสัมผัสด้านการมองเห็นได้

My dog is very cute. He is half-Husky and half-Chow Chow. He loves to eat dog snacks four times a day and also enjoys running around the house. Besides, he also loves to get his picture taken. Even though he is small, he always bites our neighbor dogs.

นักศึกษาบางคนอาจโต้แย้งว่า การบรรยายลักษณะหรือการให้รายละเอียดใด ๆ ก็อาจใส่เป็นรายละเอียดด้านการมองเห็นได้ทั้งสิ้น ดังนั้นจึงกำหนดขอบเขตและคำจำกัดความสำหรับการให้รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประสาทสัมผัสต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับการให้รายละเอียดที่ให้ความรู้สึกด้านประสาทสัมผัสและให้ความสมจริงในงานเขียนสร้างสรรค์สำหรับกระบวนการวิชานี้ ดังนี้

- รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการมองเห็น

การให้รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการมองเห็นนี้ อาจเป็นการให้รายละเอียดด้านขนาด (ความกว้าง ความยาว ความสูง ความใหญ่ ความเล็ก) รูปร่าง รูปทรง สี แสงเงา หรือการให้รายละเอียดใด ๆ ที่สามารถทำให้ผู้อ่านสามารถคาดคะเนลักษณะหรือสัดส่วนของของนั้น ๆ เมื่อเทียบกับของสิ่งอื่นได้

สำหรับการบรรยายบุคคล นักศึกษาอาจคาดคะเนอายุของบุคคลนั้น ๆ โดยสังเกตลักษณะท่าทางการยืน การเดิน หรือการเคลื่อนไหว หรือลักษณะของสีผม ลักษณะของฟัน ลักษณะของผิวหนัง ใบหน้า ตลอดจนลักษณะการแต่งตัว

สำหรับ การบรรยายวัตถุสิ่งของ นักศึกษาอาจเปรียบเทียบขนาดของวัตถุนั้น ๆ กับสิ่งของอื่น ๆ รอบ ๆ ว่ามีขนาดสูงต่ำกว่ากว้างยาวต่างกันเพียงใด

การให้รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการมองเห็นที่ดีนั้น นักศึกษาไม่ควรใช้เพียงคำคุณศัพท์ที่แสดงขนาด อย่างเช่น Small หรือ Big เท่านั้น แต่นักศึกษาควรอธิบายโดยการให้รายละเอียดที่เจาะจง ยกตัวอย่างเช่น นักศึกษาต้องการบรรยายลักษณะรูปร่างของสุนัขว่ามีขนาดเล็ก นักศึกษาอาจเพิ่มรายละเอียดเรื่องน้ำหนัก เพื่อบอกว่าสุนัขที่กำลังกล่าวถึงนี้ มีขนาดเล็ก (โดยวัดจากน้ำหนัก)

ดังนั้นจากตัวอย่างการบรรยายสุนัข (หน้าที่ 38) นักศึกษาสามารถเพิ่มรายละเอียดที่แสดงความคิดของนักศึกษาเกี่ยวกับ “Small” ลงไป ว่านักศึกษามีการใช้สิ่งใดวัดหรือเปรียบเทียบว่าสุนัขตัวนี้เป็นสุนัขขนาดเล็กได้บ้าง

ตัวอย่าง My dog is a small-sized dog, as small as my tiny pillow.

จากตัวอย่าง การใช้การเปรียบเทียบ (as ... as) ที่นักศึกษานำมาเพิ่มเติมขึ้น แสดงให้เห็นว่าสุนัขตัวนี้เป็นสุนัขขนาดเล็ก โดยวัดจากขนาดที่เปรียบได้เท่ากับหมอนใบเล็กๆ ของนักศึกษาเท่านั้น (as small as my tiny pillow)

การให้รายละเอียดเพิ่มเติมจากการเปรียบเทียบขนาดของสุนัขกับหมอนขนาดเล็กเพื่อจำกัดขอบเขตของคำว่า ขนาดเล็ก ที่นักศึกษานำมาใช้ในการให้รายละเอียดสุนัขตัวนั้นทำให้ผู้อ่านงานเขียนของนักศึกษาสามารถคาดคะเนลักษณะรูปร่างโดยสังเขปของสุนัขตัวนี้ได้ การให้รายละเอียดลักษณะนี้ จึงเป็นการให้รายละเอียดด้านการมองเห็นและมีความสมจริง (Sensory, concrete detail)

ข้อควรจำ นักศึกษาพึงระมัดระวังการใช้คำคุณศัพท์ในการบรรยายใด ๆ เสมอ เพราะคำที่เราใช้ในการบรรยายงานเขียน อย่างเช่น เตี้ย อ้วน ผอม สูง แก่ สวย นั้น อาจไม่ตรงกับที่ผู้อ่านคิดเสมอไป จึงควรมีการให้รายละเอียดกำกับการใช้คุณศัพท์นั้น ๆ นอกจากนี้ คำที่แสดงลักษณะท่าทางต่าง ๆ อย่างเช่น Tiptoe, Leap, Sneak ก็รวมอยู่ในการให้รายละเอียดในกลุ่มนี้ด้วย

- รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการได้ยิน

การให้รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการได้ยินนั้น อาจเป็นการให้รายละเอียดโดยใช้คำที่แสดงการเปล่งเสียง อย่างเช่น Bark, Cry, Croak, Shout, Shriek, Roar ก็ได้ หรือเป็นการใช้คำที่เลียนเสียงของสิ่งนั้น ๆ (Onomatopoeia) อย่างเช่น คำว่า Buzz, Bang, Beep, Boom,

Clang, Clatter นอกจากนี้นักศึกษายังอาจเพิ่มเติมรายละเอียดให้กับเสียงที่ได้ยินจากการให้รายละเอียดของเสียง อย่างเช่น ความดัง ความค่อย หรือความยาว ความสั้นของเสียงนั้น ๆ

ตัวอย่าง

I heard my dog barking outside **and his bark is high pitched.**

หรือ I heard my dog barking outside **and it sounds like he is lonely.**

นักศึกษาพึงสังเกตว่าลักษณะการออกเสียงของสัตว์แต่ละชนิด หรือคนแต่ละช่วงอายุ ก็มีลักษณะที่แตกต่างกัน ดังนั้น เมื่อนักศึกษาจะกล่าวถึงผู้สูงอายุ แทนที่นักศึกษาจะบรรยายรายละเอียดในส่วนนี้ว่า “I listened to my grandmother as she told me the story.” ตามปกติแล้ว Grandmother มักเป็นผู้สูงอายุ ดังนั้นนักศึกษาควรเพิ่มลักษณะของเสียงที่บ่งบอกถึงการมีอายุของบุคคลนั้น ๆ ลงไปด้วย ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง

I listened to my grandmother as she told me the story. Her voice trembled as she read it aloud.

- รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการได้กลิ่น

เนื่องจากกระบวนการนี้เป็นวิชาการสร้างสรรค์งานเขียน รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการได้กลิ่นนี้อาจเป็นรายละเอียดที่นักศึกษาได้จากการรับกลิ่นจริง อย่างเช่น กลิ่นหอมของดอกไม้ กลิ่นควันไฟ กลิ่นของอาหาร กลิ่นของทุเรียน กลิ่นดินชื้น ๆ หลังฝนตกใหม่ ๆ ตัวอย่างเช่น Sweet smell of jasmine blossoms, Strong smell of Durian, Musty smell of damp soil (after rain) เป็นต้น

นอกจากนี้การให้รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการได้กลิ่นนั้นสามารถเป็นรายละเอียดที่ได้จากการสมมุติก็ได้ อย่างเช่น ได้กลิ่นของฤดูใบไม้ผลิจากลมที่กำลังพัดมา กลิ่นของความคิดถึงที่มากับจดหมาย หรือกลิ่นของอาลัยอาวรณ์ระลึกถึงที่มากับกลิ่นรูปเทียนในงานศพของบุคคลอันเป็นที่รัก เป็นต้น

ตัวอย่าง I can smell the spring in the air.

อย่างไรก็ดี การให้รายละเอียดที่ได้จากการสัมผัสนี้ มักใช้สำหรับการเขียนบรรยายสถานที่ หรือการเขียนร้อยกรอง เพื่อการถ่ายทอดความรู้สึกของผู้เขียน หรือใช้สำหรับการนำเสนอความคิดในงานโฆษณา

ตัวอย่าง

For those who are on diet, all our bakeries smell sweet and sinful.

จากตัวอย่างนี้ นักศึกษาจะเห็นว่า เบเกอรี่ไม่สามารถมีกลิ่น “Sinful” ได้จริง แต่ผู้เขียนเลือกใช้คำว่า “Sinful” เพื่อนำเสนอความคิดว่า เบเกอรี่ในโฆษณานี้ มีกลิ่นหอมเย้ายวนชวนให้ลิ้มลอง (Smell sweet) จนสามารถ (ล่อลวง) ทำให้คนที่กำลังคุมน้ำหนักอยู่อดใจไม่ไหว (Smell “sinful”).

- รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการรับรส

รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการรับรสนี้ก็เช่นเดียวกับรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการได้กลิ่น คือ อาจเป็นรายละเอียดที่นักศึกษาได้จากการลิ้มรสจริง ๆ อย่างเช่น รสเผ็ด รสเค็ม รสหวาน รสเปรี้ยว หรือแม้แต่ไม่มีรสเลย หรือรสจืด

โดยปกติแล้ว รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการรับรสนี้ มักเป็นการบรรยายรสของอาหารของหวาน หรือเครื่องดื่ม อย่างเช่น An unpleasant bitter taste of the wine เป็นต้น

นอกจากนี้ การให้รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการรับรสนี้ยังรวมถึงการให้รายละเอียดที่ได้จากการสัมผัส (มักใช้ในความหมายของคำว่า “Experience”) อย่างเช่น

I already tasted the friendship.

I already tasted the nectar of devotion.

I already tasted the bitterness of the world.

- รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการสัมผัส

รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับสัมผัสนี้ นอกจากการให้รายละเอียดที่ได้จากการสัมผัสด้วยมือ อย่างเช่น ผิวหนังที่เรียบลื่นและนุ่มของเด็กทารก (Baby skin is smooth and soft.) หรือผิวสัมผัสของวัสดุต่าง ๆ (Texture) อย่างเช่น ผิวสัมผัสของไม้ ของหิน ของหินอ่อน ของ

ก้อนกรวด การสัมผัสเหลี่ยม คม หรือมุมของสิ่งก่อสร้างหรือสิ่งของ หรือผิวสัมผัสของวัสดุตัดเย็บ อย่างเช่น ผ้าชนิดต่างกัน ความเรียบ ลื่น (Sleek) หรือการกระชับกับรูปร่าง (Tight, Baggy) ตลอดจนความรู้สึกร้อน เย็น เมื่อสัมผัสสิ่งนั้น ๆ หรืออยู่ในสถานที่นั้น ๆ

ยังรวมไปถึงการใช้ส่วนอื่น ๆ ของร่างกายในการสัมผัสสิ่งที่กำลังบรรยายอีกด้วย อย่างเช่น ความรู้สึกของปากและลิ้นเมื่อทานอาหารหรือเครื่องดื่ม (ความกรอบของมันฝรั่งทอด ความเหนียวนุ่มของหมากฝรั่ง ความมันของกล้วยทอด ฯลฯ) ความรู้สึกของฝ่าเท้าเมื่อสัมผัสกับพื้นคอนกรีตในที่โล่งแจ้งซึ่งมีแสงแดดจัด หรือความรู้สึกของฝ่าเท้าเมื่อเหยียบลงไปบนหญ้าที่ชุ่มไปด้วยน้ำค้างเย็นๆ ในตอนเช้า (The wet grass was cool under my bare feet.) เป็นต้น

คำถาม เมื่อนักศึกษาทำความเข้าใจลักษณะการให้รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประสาทสัมผัสและให้ความสมจริงแล้ว มีข้อความใดบ้างจากตัวอย่างหน้าที่ 38 ที่นักศึกษาควรปรับเปลี่ยนเพื่อให้มีการให้รายละเอียดที่มีการใช้ประสาทสัมผัสและให้ความสมจริงมากที่สุด

ตัวอย่างการให้รายละเอียด: สุนัข (หน้า 38)

My dog is very cute. He is half-Husky and half-Chow Chow. He loves to eat dog snacks four times a day and also enjoys running around the house. Besides, he also loves to get his picture taken. Even though he is small and loving, he always bites our neighbor dogs.

ตัวอย่างลักษณะงานที่ได้รับการแก้ไขแล้ว

My dog is like a little fluffy ball for me. He is quite a small-sized dog, with shaggy coat and weight as light as 21 kgs. He has light brown almond-shaped eyes, and a muscular body. He always barks to chase sparrows during the day and makes a long howl at night. When I brush his sleeky hair, I love running my fingers through it but because he loves rolling upon muddy ground every evening, he smells bad even though he's taken his weekly bath.

เมื่อนักศึกษานำงานที่ได้รับการแก้ไขแล้วมาใส่ในตารางจำแนกรายละเอียดตามประเภทของประสาทสัมผัสทั้งห้า จะได้ดังนี้

ตารางที่ 3 ตารางจำแนกรายละเอียดตามประเภทของประสาทสัมผัส

การมองเห็น	การได้ยิน	การได้กลิ่น	การรับรส	การสัมผัส
<ul style="list-style-type: none"> - My dog is like a little fluffy ball for me. - He is quite a small-sized dog, with shaggy coat and weight as light as 21 kgs. He has light brown almond-shaped eyes, and a muscular body. 	<ul style="list-style-type: none"> - He always barks to chase sparrows during the day and makes a long howl at night. 	<ul style="list-style-type: none"> - He smells bad. 	<ul style="list-style-type: none"> ไม่มี 	<ul style="list-style-type: none"> - His hair is sleeky.

หมายเหตุ คำว่า Fluffy, Shaggy, Muscular ในงานที่ได้รับการแก้ไขแล้วนี้ อาจเป็นรายละเอียดที่ได้จากการมองเห็น หรือการสัมผัสก็ได้

นอกจากนี้ ตามที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น ระดับของการสร้างสรรค์คำในงานเขียนนั้น ยังสามารถแบ่งได้อีก 2 ระดับ คือระดับของวลีและประโยคสร้างสรรค์ ซึ่งหมายถึง กลุ่มคำที่สร้างสรรค์ขึ้นด้วยการนำคำที่เหมือนหรือคำที่ต่างกันมาเรียงต่อกัน สลับที่กัน หรือวิธีใด ๆ ที่ทำให้เกิดเป็นวลีหรือประโยคใหม่หรือเกิดเป็นความคิดใหม่ที่มีความน่าสนใจ วิธีดังกล่าวนี้เรียกว่า กลวิธีทางวาทศิลป์ (Rhetorical Devices)

กลวิธีทางวาทศิลป์ที่นักศึกษาคควรทราบสำหรับการเรียนกระบวนการวิชานี้มีดังนี้

กลวิธีทางวาทศิลป์ที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของประโยค ได้แก่ การกลับโครงสร้างประโยค (Chiasmus), การสลับที่ของคำ (Antimetabole), การซ้ำคำหรือวลีตอนต้นของประโยค (Anaphora) หรือตอนต้น ๆ ของประโยค (Anadiplosis), การซ้ำคำหรือวลีที่ตอนท้ายของประโยค (Epistrophe) หรือ การนำคำหรือวลีนั้นซ้ำทั้งต้นและท้ายประโยคนั้นๆ

(Symploce) ตลอดจนการนำคำตันของประโยคแรกมาขึ้นและจบประโยคถัดไป (Epanalepsis)

กลวิธีทางวาทศิลป์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของคำ ได้แก่ การนำคำที่มีความหมายตรงกันข้ามกันมาอยู่ด้วยกัน (อย่างเช่น Antithesis, Oxymoron, Scesis Onomaton, Paradox และ Irony), การนำคำที่มีความหมายเหมือนกันอยู่ด้วยกัน (อย่างเช่น Appositive, Allusion, Amplification, Eponym) และการนำคำที่ไม่ใช่สิ่งเดียวกันแต่มีลักษณะบางประการร่วมกันมาเปรียบเทียบกันหรือแทนกัน (อย่างเช่น Simile, Metaphor, Metonymy, Synecdoche, Catachresis และ Personification)

นอกจากนี้ กลวิธีทางวาทศิลป์ที่ควรรู้อื่น ๆ เช่น การซ้ำเสียงสระ (Assonance), การซ้ำพยัญชนะ (Alliteration), การพูดเกินจริง (Hyperbole), การพูดน้อยกว่าจริง (Understatement) และการเลียนเสียงธรรมชาติ (Onomatopoeia) เป็นต้น

2. ความที่มีลักษณะเฉพาะ (Creative Presentation)

ความหมายโดยทั่วไปเน้นที่การนำเสนอแนวคิด (Theme) หรือบางครั้งเรียกว่า สารัตถะหรือ แก่นของเรื่อง (Motif) ของผู้เขียนโดยอาจเป็นการนำเสนอสิ่งที่มีอยู่แล้วผ่านกลวิธีการเล่าใหม่ด้วยมุมมองใหม่ (Retelling story from different point of view) หรือการนำเสนอเรื่องเก่าด้วยวิธีการใหม่ (New Presentation) หรือการนำเสนอโครงเรื่องหลักตามเดิมแต่เปลี่ยนรายละเอียดปลีกย่อย เป็นต้น

ตัวอย่างงานเขียนลักษณะนี้ ได้แก่ The Jolly Postman (J. Ahlbert and Allen), Jim and the Beanstalk (Raymond Briggs), Fanny's Dream (Caralyn Buehner), Prince Cinders (Babette Cole), Snow White in New York (Fiona French), Cinder-Edna (Ellen B. Jackson), The Three Little Javelinas (Susan Lowell), Cinder-Elly (Frances Minters), The Three Little Wolves and the Big Bad Pig (Eugene Trivizas), Deep in the Forest (Brinton Turkle), A Tale of Two Rice Birds: A Folktale from Thailand (Clare Hodgson Meeker), Manorah The Bird Princess (Clare Hodgson Meeker) และ The Girl Who Wore Too Much (Margaret Read MacDonald and Yvonne Lebrun Davis) เป็นต้น

ให้นักศึกษาลองพัฒนาการนำเสนอมุมมองใหม่ ๆ จากแบบฝึกหัดต่อไปนี้

แบบฝึกหัด ให้นักศึกษาอ่านเรื่อง Cinderella ของ Jacob and Wilhelm Grimm และลองเขียน ประโยคสั้น ๆ ที่อธิบายเค้าโครง Plot ของเรื่องนี้

Once upon a time there was a rich man who lived happily for a long time with his wife. Together they had a single daughter. Then the woman became ill, and when she was lying on her deathbed, she called her daughter to her side, and said, "Dear child, I must leave you now, but I will look down on you from heaven. Plant a little tree on my grave, and when you want something, just shake the tree, and you shall get what you want. I will help you in time of need. Just remain pious and good." Then she closed her eyes and died. The child cried, and planted a little tree on her mother's grave. She did not need to carry any water to it, because her tears provided all the water that it needed.

The snow fell over the mother's grave like a white cloth; then after the sun had retired from it a second time, and the little tree had become green a second time, the man took another wife.

The stepmother already had two daughters by her first husband. They were beautiful to look at, but in their hearts they were proud, arrogant, and evil. After the wedding was over, the three moved into the man's house, and times grew very bad for his poor child.

"What is that useless creature doing in the best room?" asked the stepmother. "Away to the kitchen with her! And if she wants to eat, then she must earn it. She can be our maid."

Her stepsisters took her dresses away from her and made her wear an old gray skirt. "That is good enough for you!" they said, making fun of her and leading her into the kitchen. Then the poor child had to do the most difficult work. She had to get up before sunrise, carry water, make the fire, cook, and wash. To add to her misery, her stepsisters ridiculed her and then scattered peas and lentils into the ashes, and she had to spend the whole day sorting them out again. At night when she was tired, there was no bed for her to sleep in, but she had to lie down next to the hearth in the ashes. Because she was always dirty with ashes and dust, they gave her the name

Cinderella.

The time came when the king announced a ball. It was to last, in all splendor, for three days, and there his son, the prince, would choose a wife for himself. The two proud sisters were invited. "Cinderella," they cried, "Come here. Comb our hair. Brush our shoes, and tighten our laces. We are going to the prince's ball."

Cinderella did the best that she could, but they rewarded her only with curses. When they were ready, they said with scorn, "Cinderella, wouldn't you like to go to the ball?"

"Oh, yes. But how can I go? I don't have a dress."

"No," said the oldest one, "and we would be ashamed if you were to be seen there, and people learned that you are our sister. You belong in the kitchen. Here is a basin of lentils. Sort the good ones from the bad ones, and if there is a single bad one in the lot when we return, you can expect the worst."

With that, they left. Cinderella stood and watched until she could no longer see them. Then she sadly went into the kitchen and spread the lentils out over the hearth. There was a very, very large pile of them. "Oh," she said with a sigh. "I'll have to sit here sorting lentils until midnight, and I can't close my eyes, no matter how much they hurt. If only my mother knew about this!"

She kneeled down in the ashes next to the hearth and was about to begin her work when two white pigeons flew in through the window. They lit on the hearth next to the lentils. Nodding their heads, they said, "Cinderella, do you want us to help you sort the lentils?"

"Yes," she answered:

The bad ones go into your crop,

The good ones go into the pot.

And peck, peck, peck, peck, they started at once, eating up the bad ones and

leaving the good ones lying. In only a quarter of an hour there was not a single bad lentil among the good ones, and she brushed them all into the pot.

Then the pigeons said to her, "Cinderella, if you would like to see your sisters dancing with the prince, just climb up to the pigeon roost." She followed them and climbed to the top rung of the ladder to the pigeon roost. There she could see into the hall, and she saw her sisters dancing with the prince. Everything glistened by the glow of a thousand lights. After she had seen enough, she climbed back down. With a heavy heart she lay down in the ashes and fell asleep.

The next morning the two sisters came to the kitchen. They were angry when they saw that she had sorted the lentils, for they wanted to scold her. Because they could not, they began telling her about the ball. They said, "Cinderella, it was so grand at the ball. The prince, who is the best looking man in the whole world, escorted us, and he is going to choose one of us to be his wife."

"Yes," said Cinderella, "I saw the glistening lights. It must have been magnificent."

"Now just how did you do that?" asked the oldest one.

"By standing up there on the pigeon roost."

When she heard this, her envy drove her to have the pigeon roost torn down immediately.

Cinderella had to comb their hair and get them ready again. The youngest sister, who had a little sympathy in her heart, said, "Cinderella, when it gets dark you can go and look through the windows from the outside."

"No!" said the oldest one. "That would only make her lazy. Here is a sackful of seeds. Sort the good ones from the bad ones, and do it well. If tomorrow there are any bad ones in the lot, then I will dump the whole sackful into the ashes, and you will

have to go without eating until you have picked them all out again."

Cinderella sadly sat down on the hearth and spread out the seeds. The pigeons flew in again, and said, "Cinderella, do you want us to help you sort the seeds?"

"Yes," she answered:

The bad ones go into your crop,
The good ones go into the pot.

Peck, peck, peck, peck, it went as fast as if twelve hands were at work. When they were finished, the pigeons said, "Cinderella, would you like to go dancing at the ball?"

"Oh, my goodness," she said, "how could I go in these dirty clothes?"

"Just go to the little tree on your mother's grave, shake it, and wish yourself some beautiful clothes. But come back before midnight."

So Cinderella went and shook the little tree, and said:

Shake yourself, shake yourself, little tree.
Throw some nice clothing down to me!

She had scarcely spoken these words when a splendid silver dress fell down before her. With it were pearls, silk stockings with silver decorations, silver slippers, and everything else that she needed. Cinderella carried it all home. After she had washed herself and put on the beautiful clothing, she was as beautiful as a rose washed in dew. She went to the front door, and there was a carriage with six black horses all decorated with feathers, and servants dressed in blue and silver. They helped her into the carriage, and away they galloped to the king's castle.

The prince saw the carriage stop before the gate, and thought that a foreign princess was arriving. He himself walked down the steps, helped Cinderella out, and escorted her into the hall. Many thousand lights shone upon her, and she was so beautiful that everyone there was amazed. The sisters stood there, angry that someone was more beautiful than they were, but they had no idea that it was Cinderella, who they thought was lying at home in the ashes. The prince danced with Cinderella and paid her every royal honor. He thought to himself, "I am supposed to choose myself a bride. I will have no one but her."

However long she had suffered in ashes and sorrow, Cinderella was now living in splendor and joy. As midnight approached, before the clock struck twelve, she stood up, bowed, and said that she had to go, in spite of the prince's requests for her to stay. The prince escorted her out. Her carriage stood there waiting for her. And she rode away just as splendidly as she had come.

Back at home, Cinderella returned to the tree on her mother's grave, and said:

Shake yourself, shake yourself, little tree!

Take the clothing back from me!

The tree took back the clothes. Cinderella put on her old ash-dress again, went home, dirtied her face, and lay down in the ashes to sleep.

The next morning the two sisters came in looking out of sorts, and without saying a word. Cinderella said, "Did you have a good time yesterday evening?"

"No. A princess was there who danced with the prince almost the whole time, but no one knew who she was nor where she came from."

"Was she the one in the splendid carriage drawn by six black horses?" asked Cinderella.

"How did you know that?"

"I was standing in the front door when she rode by the house."

"In the future do not leave your work," said the oldest one, giving Cinderella an evil look. "What were you doing, standing in the front door?"

Cinderella had to get her sisters ready a third time. Her reward was a basin filled with peas, which she was supposed to sort. "And do not dare to leave your work," shouted the oldest one, as she was leaving.

Cinderella thought, "If only my pigeons will come again," and her heart beat a little faster. The pigeons did come, just as they had the evening before, and said, "Cinderella, would you like us to help you sort the peas."

"Yes," she said:

The bad ones go into your crop,
The good ones go into the pot.

Once again the pigeons picked out the bad ones, and soon they were finished. Then they said, "Cinderella, shake the little tree, and it will throw down even more beautiful clothes. Go to the ball, but be careful to come back before midnight." Cinderella went and said:

Shake yourself, shake yourself, little tree.
Throw some nice clothing down to me!

Then a dress fell down that was even more magnificent and more splendid than the other one, made entirely of gold and precious stones. With it were stockings decorated with gold, and slippers made of gold. Cinderella put them on, and she glistened like the sun at midday. A carriage with six white horses pulled up at the door. The horses had tall white plumes on their heads, and the servants were dressed in red and gold.

When Cinderella arrived, the prince was waiting for her at the stairway. He escorted her into the hall. If everyone had been astounded at her beauty yesterday,

today they were even more astounded. The sisters stood in the corner, pale with envy. If they had known that this was Cinderella, who they thought was at home lying in the ashes, they would have died of jealousy.

The prince wanted to know who the foreign princess was, where she was from, and where she was going. He placed his people in the street to keep watch. To prevent her from running away so fast, he had the stairway covered with pitch. Cinderella danced with the prince again and again. Filled with joy, she did not think about midnight. Suddenly, in the middle of a dance, she heard the clock strike. She suddenly remembered what the pigeons had warned her. Frightened, she rushed to the door and ran down the stairs. Because they were covered with pitch, one of her golden slippers stuck fast, and in her fear she did not think to pick it up. She reached the last step just as the clock struck twelve. The carriage and the horses disappeared, and Cinderella was left standing there in the dark street dressed in her ash-clothes.

The prince had rushed after her. He found the golden slipper on the stairway, pulled it loose, and picked it up. But by the time he arrived below, she had disappeared. The people whom he had ordered to keep watch came and said that they had seen nothing.

Cinderella was glad that it had not been worse. She returned home, lit her simple oil lamp, hung it in the chimney, and lay down in the ashes. Before long the two sisters returned, and called out, "Cinderella, get up and light the way for us."

Cinderella yawned and acted as though she had been asleep. While lighting their way, she heard one of them say, "God knows who the cursed princess is. I wish that she were lying beneath the earth! The prince danced only with her, and after she left, he did not want to stay any longer, and the whole party came to an end."

"It was as though they suddenly blew out all the lights," said the other one. Cinderella knew exactly who the foreign princess was, but she did not say a word.

Now the prince decided that since nothing else had succeeded, he would let the slipper help him find his bride. He had it proclaimed that he would marry the person whose foot fit the golden slipper. But it was too small for everyone. Indeed,

some could not have gotten their foot inside, if it had been twice as large. Finally it came time for the two sisters to try on the slipper. They were happy, for they had small, beautiful feet, and each one believed that she could not fail. "If only the prince would come here sooner!" they thought.

"Listen," said the mother secretly. "Take this knife, and if the slipper is too tight, just cut off part of your foot. It will hurt a little, but what harm is that? The pain will soon pass, and then one of you will be queen." Then the oldest one went to her bedroom and tried on the slipper. The front of her foot went in, but her heel was too large, so she took the knife and cut part of it off, so she could force her foot into the slipper. Then she went out to the prince, and when he saw that she was wearing the slipper, he said that she was to be his bride. He escorted her to his carriage and was going to drive away with her. When he arrived at the gate, the two pigeons were perched above, and they called out:

Rook di goo, rook di goo!
There's blood in the shoe.
The shoe is too tight,
This bride is not right!

The prince bent over and looked at the slipper. Blood was streaming from it. He saw that he had been deceived, and he took the false bride back.

The mother then said to her second daughter, "Take the slipper, and if it is too short for you, then cut off your toes." So she took the slipper into her bedroom, and because her foot was too long, she bit her teeth together, and cut off a large part of her toes, then quickly pulled on the slipper. When she stepped out wearing it, the prince thought that she was the right one, and wanted to ride away with her. But when they came to the gate, the pigeons again called out:

Rook di goo, rook di goo!
There's blood in the shoe.

The shoe is too tight,
This bride is not right!

The prince looked down and saw that her white stockings were stained red, and that blood had come up high on them. The prince took her back to her mother and said, "She is not the right bride either. Is there not another daughter here in this house?"

"No," said the mother. "There is only a dirty cinder girl here. She is sitting down there in the ashes. The slipper would never fit her." She did not want to call her, but the prince insisted. So they called Cinderella, and when she heard that the prince was there, she quickly washed her hands and face. She stepped into the best room and bowed. The prince handed her the golden slipper, and said, "Try it on. If it fits you, you shall be my wife." She pulled the heavy shoe from her left foot, then put her foot into the slipper, pushing ever so slightly. It fit as if it had been poured over her foot. As she straightened herself up, she looked into the prince's face, and he recognized her as the beautiful princess. He cried out, "This is the right bride." The stepmother and the two proud sisters turned pale with horror. The prince escorted Cinderella away. He helped her into his carriage, and as they rode through the gate, the pigeons called out:

Rook di goo, rook di goo!
No blood's in the shoe.
The shoe's not too tight,
This bride is right!

Cinderella, Jacob and Wilhelm Grimm

ตัวอย่างคำตอบ ประโยคสั้น ๆ ที่อธิบายเค้าโครง Plot ของเรื่องนี้ มีดังนี้

- A beautiful young lady has a wicked stepmother and stepsisters.
- She meets a charming noble man and he falls in love with her.
- The wicked stepmother and stepsister try preventing her from getting good fortunes but the lady finally lives happily with that charming man in the end.

การอธิบายเค้าโครง Plot อย่างกว้าง ๆ (บางที่เรียกว่า Skeleton) นี้ นำมาใช้ในการวางแนวคิดหลักของเรื่องที่ต้องการนำมานำเสนอด้วยมุมมองใหม่ ๆ (Retelling story with new presentation technique or point of view)

ให้นักศึกษาศึกษาเปรียบเทียบ Skeleton ของเรื่อง Cinderella ที่ยกตัวอย่างไปแล้วนั้น กับเรื่อง The Story of Tam and Cam ของ Nguyen Thi Nhuan ว่ามีความเหมือนและต่างกัน ด้านการวางโครงเรื่องหลักและการให้รายละเอียดปลีกย่อยอย่างไรบ้าง

Long, long ago there was a man who lost his wife and lived with his little girl named Tam. Then he married again a wicked woman. The little girl found this out on the first day after the wedding. There was a big banquet in the house, but Tam was shut up in a room all by herself instead of being allowed to welcome the guests and attend the feast. Moreover, she had to go to bed without any supper.

Things grew worse when a new baby girl was born in the house. The step-mother adored Cam--for Cam was the name of the baby girl--and she told her husband so many lies about poor Tam that he would not have anything more to do with the latter.

"Go and stay away in the kitchen and take care of yourself, you naughty child," said the wicked woman to Tam.

And she gave the little girl a dirty wretched place in the kitchen, and it was there that Tam was to live and work. At night, she was given a torn mat and a ragged sheet as bed and coverlet. She had to rub the floors, cut the wood, feed the animals, do all the cooking, the washing up and many other things. Her poor little soft hands had large blisters, but she bore the pain without complaint. Her step-mother also sent her to deep forests to gather wood with the secret hope that the wild beasts might carry her off. She asked Tam to draw water from dangerously deep wells so that she might get drowned one day. The poor little Tam worked and worked all day till her skin became swarthy and her hair entangled. But Sometimes she went to the well to draw water, looked at herself in it, and was frightened to realize how dark and ugly she was. She then got some water in the hollow of her hand, washed her face and combed her

long smooth hair with her fingers, and the soft white skin appeared again, and she looked very pretty indeed.

When the step-mother realized how pretty Tam could look, she hated her more than ever, and wished to do her more harm. One day, she asked Tam and her own daughter Cam to go fishing in the village pond.

"Try to get as many as you can," she said. "If you come back with only a few of them, you will get flogged and will be sent to bed without supper." Tam knew that these words were meant for her because the step-mother would never beat Cam, who was the apple of her eyes, while she always flogged Tam as hard as she could.

Tam tried to fish hard and by the end of the day, got a basket full of fish. In the meantime, Cam spent her time rolling herself in the tender grass, basking in the warm sunshine, picking up wild flowers, dancing and singing.

The sun set before Cam had even started her fishing. She looked at her empty basket and had a bright idea. "Sister, sister," she said to Tam, "your hair is full of mud. Why don't you step into the fresh water and get a good wash to get rid of it? Otherwise mother is going to scold you."

Tam listened to the advice, and had a good wash. But, in the meantime, Cam poured her sister's fish into her own basket and went home as quickly as she could. When Tam realized that her fish were stolen away, her heart sank and she began to cry bitterly. Certainly, her step-mother would punish her severely tonight!

Suddenly, a fresh and balmy wind blew, the sky looked purer and the clouds whiter and in front of her stood the smiling blue-robed Goddess of Mercy, carrying a lovely green willow branch with her. "What is the matter, dear child?" asked the Goddess in a sweet voice.

Tam gave her an account of her misfortune and added: "Most Noble Lady, what am I to do tonight when I go home? I am frightened to death, for my step-mother will not believe me, and will flog me very, very hard."

The Goddess of Mercy consoled her. "Your misfortune will be over soon. Have confidence in me and cheer up. Now, look at your basket to see whether there is anything left there."

Tam looked and saw a lovely small fish with red fins and golden eyes, and uttered a little cry of surprise. The Goddess told her to take the fish home, put it in the well at the back of the house, and feed it three times a day with what she could save from her own food.

Tam thanked the Goddess most gratefully and did exactly as she was told. Whenever she went to the well, the fish would appear on the surface to greet her. But should anyone else come, the fish would never show itself. Tam's strange behavior was noticed by her step-mother who spied on her, and went to the well to look for the fish which hid itself in the deep water. She decided to ask Tam to go to a far away spring to fetch some water, and taking advantage of the absence, she put on the latter's ragged clothes, went to call the fish, killed it and cooked it.

When Tam came back, she went to the well, called and called, but there was no fish to be seen except the surface of the water stained with blood. She leaned her head against the well and wept in the most miserable way. The Goddess of Mercy appeared again, with a face as sweet as a loving mother, and comforted her: "Do not cry, my child. Your step-mother has killed the fish, but you must try to find its bones and bury them in the ground under your mat. Whatever you may wish to possess, pray to them, and your wish will be granted."

Tam followed the advice and looked for the fish bones everywhere but could find none. "Cluck! cluck!" said a hen, "Give me some paddy and I will show you the bones.

Tam gave her a handful of paddy and the hen said, "Cluck! cluck! Follow me and I will take you to the place." When they came to the poultry yard, the hen scratched a heap of young leaves, uncovered the fish bones which Tam gladly gathered and buried accordingly. It was not long before she got gold and jewelry and dresses of such wonderful materials that they would have rejoiced the heart of any young girl.

When the Autumn Festival came, Tam was told to stay home and sort out the two big baskets of black and green beans that her wicked step-mother had mixed up.

"Try to get the work done," she was told, "before you can go to attend the Festival." Then the step-mother and Cam put on their most beautiful dresses and went out by themselves.

After they had gone a long way Tam lifted her tearful face and prayed: "O, benevolent Goddess of Mercy, please help me." At once, the soft-eyed Goddess appeared and with her magic green willow branch, turned little flies into sparrows which sorted the beans out for the young girl. In a short time, the work was done. Tam dried up her tears, arrayed herself in a glittering blue and silver dress. She now looked as beautiful as a princess, and went to the Festival.

Cam was very surprised to see her, and whispered to her mother: "Is that rich lady not strangely like my sister Tam?" When Tam realized that her step-mother and Cam were staring curiously at her, she ran away, but in such a hurry that she dropped one of her fine slippers which the soldiers picked up and took to the King.

The King examined it carefully and declared he had never seen such a work of art before. He made the ladies of the palace try it on, but the slipper was too small even for those who had the smallest feet. Then he ordered all the noblewomen of the kingdom to try it, but the slipper would fit none of them. In the end, word was sent that the woman who could wear the slipper would become Queen, that is, the King's First Wife.

Finally, Tam had a try and the slipper fitted her perfectly. She then wore both slippers, and appeared in her glittering blue and silver dress, looking extremely beautiful. She was then taken to Court with a big escort, became Queen and had an unbelievably brilliant and happy life. The step-mother and Cam could not bear to see her happy and would have killed her most willingly, but they were too afraid of the King to do so.

One day, at her father's anniversary, Tam went home to celebrate it with her family. At the time, it was the custom that, however great and important one might be, one was always expected by one's parents to behave exactly like a young and obedient child. The cunning step-mother had this in her mind and asked Tam to climb

an areca tree to get some nuts for the guests. As Tam was now Queen, she could of course refuse, but she was a very pious and dutiful daughter, and was only glad to help. But while she was up on the tree, she felt that it was swaying to and fro in the strangest and most alarming manner.

"What are you doing?" She asked her step-mother.

"I am only trying to scare away the ants which might bite you, my dear child," was the reply. But in fact, the wicked step-mother was holding a sickle and cutting the tree which fell down in a crash, killing the poor Queen at once.

"Now we are rid of her," said the woman with a hateful and ugly laugh, "and she will never come back again. We shall report to the King that she has died in an accident and my beloved daughter Cam will become Queen in her stead!"

Things happened exactly the way she had planned, and Cam became now the King's first wife. But Tam's pure and innocent soul could not find any rest. It was turned into the shape of a nightingale which dwelt in the King's garden and sang sweet and melodious songs.

One day, one of the maids-of-honor in the Palace exposed the dragon-embroidered gown of the King to the sun, and the nightingale sang in her own gentle way: "O, sweet maid-of-honor, be careful with my Imperial Husband's gown and do not tear it by putting it on a thorny hedge." She then sang on so sadly that tears came into the King's eyes. The nightingale sang more sweetly still and moved the hearts of all who heard her.

At last, the King said: "Most delightful nightingale, if you were the soul of my beloved Queen, be pleased to settle in my wide sleeves."

Then the gentle bird went straight into the King's sleeves and rubbed her smooth head against the King's hand. The bird was now put in a golden cage near the King's bedroom. The King was so fond of her that he would stay all day long near the cage, listening to her melancholy and beautiful songs. As she sang her melodies to him, his eyes became wet with tears, and she sang more charmingly than ever.

Cam became jealous of the bird, and sought her mother's advice about it. One day, while the King was holding a council with his ministers, Cam killed the

nightingale, cooked it and threw the feathers in the Imperial Garden.

"What is the meaning of this?" said the King when he came back to the Palace and saw the empty cage. There was great confusion and everybody looked for the nightingale but could not find it.

"Perhaps she was bored and has flown away to the woods," said Cam.

The King was very sad but there was nothing he could do about it, and resigned himself to his fate. But once more, Tam's restless soul was transformed into big, magnificent tree, which only bore a single fruit, but what a fruit! It was round, big and golden and had a very sweet smell.

An old woman passing by the tree and seeing the beautiful fruit, said: "Golden fruit, golden fruit, drop into the bag of this old woman. This one will keep you and enjoy your smell, but will never eat you." The fruit at once dropped into the old woman's bag. She brought it home, put it on the table to enjoy its sweet-scented smell. But the next day, to her great surprise, she found her house clean and tidy, and a delicious hot meal waiting for her when she came back from her errands as though some magic hand had done all this during her absence.

She then pretended to go out the following morning, but stealthily came back, hid herself behind the door and observed the house. She beheld a fair and slender lady coming out of the golden fruit and starting to tidy the house. She rushed in, tore the fruit peel up so that the fair lady could no longer hide herself in it. The young lady could not help but stay there and consider the old woman her own mother.

One day the King went on a hunting party and lost his way. The evening drew on, the clouds gathered and it was pitch dark when he saw the old woman's house and went in it for shelter. According to custom, the latter offered him some tea and betel. The King examined the delicate way the betel was prepared and asked: "Who is the person who made this betel, which looks exactly like the one prepared by my late beloved Queen?"

The old woman said in a trembling voice: "Son of Heaven, it is only my unworthy daughter."

The King then ordered the daughter to be brought to him and when she came and bowed to him, he realized, like in a dream, that it was Tam, his deeply regretted Queen. Both of them wept after such a separation and so much unhappiness. The Queen was then taken back to the Imperial City, where she took her former rank, while Cam was completely neglected by the King.

Cam then thought: "If I were as beautiful as my sister, I would win the King's heart."

She asked the Queen: "Dearest Sister, how could I become as white as you?"

"It is very easy," answered the Queen. "You have only to jump into a big basin of boiling water to get beautifully white." Cam believed her and did as suggested. Naturally she died without being able to utter a word! When the step-mother heard about this she wept until she became blind. Soon, she died of a broken heart. The Queen survived both of them, and lived happily ever after, for she certainly deserved it.

The Story of Tam and Cam, Nguyen Thi Nhuan

เมื่อนักศึกษางานเขียนทั้งสองแล้ว จะเห็นได้ว่ามีวิธีการให้รายละเอียดปลีกย่อยเท่านั้นที่แตกต่างกันแต่มีการวางโครงเรื่องหลักที่เหมือนกัน

สรุปท้ายบท

นักศึกษาสามารถแบ่งการสร้างสรรคคำที่มีลักษณะเฉพาะตามจำนวนของคำได้เป็น 3 ระดับ คือ ระดับคำ วลีและประโยค และแบ่งตามการคัดสรรลักษณะของคำที่นำมาใช้ได้เป็น 2 ประเภท คือ คำที่ส่งผลต่อความรู้สึก และคำที่ให้ความรู้สึกด้านประสาทสัมผัสและให้ความสมจริง

ส่วนการสร้างสรรคความที่มีลักษณะเฉพาะนั้นอาจแบ่งได้เป็น 3 ประเภทคือการนำเสนอสิ่งที่มีอยู่แล้วด้วยมุมมองใหม่ผ่านกลวิธีการเล่าเรื่องแบบใหม่ การนำเสนอเรื่องเดิมด้วยวิธีการใหม่ และการนำเสนอโครงเรื่องหลัก (Skeleton) ตามเดิมแต่ปรับเปลี่ยนรายละเอียดปลีกย่อยของเรื่องนั้น ๆ

กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

คำสั่ง 1 ให้นักเรียนแก้ไขข้อความต่อไปนี้โดยใช้คำที่ส่งผลต่อความรู้สึกของคนอ่าน

1. A teacher is trying to stop a teenager from brutally beating an old cat.
2. After an election last week, thousands of people quickly gathered in front of the Government's House to show their disagreement.
3. My son always eats his favorite carrot cake very, very quickly.
4. A lot of local people suffered from Hurricane are unhappy with limited help from the government.
5. Most marriage problems are the result of a bitter spirit and the pain continues.

คำสั่ง 2 ให้นักศึกษาบรรยายห้องที่นักศึกษากำลังนั่งอ่านตำรานี้ ความยาวประมาณครึ่งหน้ากระดาษขนาด A4 จากนั้นให้นักศึกษาอ่านบททบทวนงานเขียนที่สร้างสรรค์แล้วนำมาจัดหมวดหมู่ของรายละเอียดในงานเขียนของนักศึกษาลงในตารางที่แยกประเภทประสาทสัมผัสทั้งห้า อันได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การรับรส และการสัมผัสตามลำดับ

ตัวอย่างตาราง

การมองเห็น	การได้ยิน	การได้กลิ่น	การรับรส	การสัมผัส
------------	-----------	-------------	----------	-----------

คำสั่ง 3 ให้นักศึกษาเขียนเครื่องหมายวงกลม (0) หน้าข้อที่มีการให้รายละเอียดแบบ

Sensory Concrete Detail

- _____ 1. It really shocked me when I smelled my burning flesh.
- _____ 2. That T-shirt has a stunning quality.
- _____ 3. I own a brand-new Ferrari F430, complete with a 6-speed Sequential Manual Gearbox (SMG) and packed with 490 horses under the hood.
- _____ 4. The windows are broken and brick walls are cracked at my apartment.

- _____ 5. The delicate petals of the Jasmine flowers have a pleasant light fragrance.
- _____ 6. Morning sun and afternoon shade are ideal for growing plants in a shady location.
- _____ 7. The floor is wet and slippery on some of those car parks but we walk across it every morning.
- _____ 8. My Chihuahua is old but cute.
- _____ 9. Italian ice-creams are imported from Italy and are very tasty.
- _____ 10. Behind him, his great grandfather, weak and slow with age, walked up from behind.
- _____ 11. My school uniform is less expensive than the clothing that students typically wear to school.
- _____ 12. The mower I bought works wonderfully.

คำสั่ง 4 ให้นักศึกษาแก้ข้อความต่อไปนี้ให้มีลักษณะการให้รายละเอียดแบบ **Sensory Concrete Detail**

1. My boyfriend is very handsome but short.

---

2. My grandfather is old and weak.

---

3. That cheesecake looks nice.

---

4. My apartment is big and nicely decorated.

---

5. My cat has long thick hair.

ตัวอย่างงานเขียนคำสั่งที่ 1

1. A teacher is trying to stop a teenager from torturing that old cat.
2. After an election last week, thousands of people quickly rioted in front of the Government's House to show their disagreement.
3. My son always swallows his favorite carrot cake very, very quickly.
4. A lot of local people suffered from Hurricane are fed up with limited help from the government.
5. Most marriage problems are the result of a bitter spirit and the pain lingers on and on.

ตัวอย่างงานเขียนคำสั่งที่ 2

My one-bedroom apartment is on the ground floor and it is very roomy and carpeted throughout; it has a huge living room with an air conditioner that could freeze me out. Inside this spacious living room, there is a wooden table with some chairs for the guests, a sofa, an armchair, a TV and an access to a long balcony with garden view. The balcony outside is also roomy, and private. There are flowers in flower pots

everywhere. These fragrant flowers send a sweet scent and come in all colors among shiny green leaves; they create a very bright, cheery atmosphere. At one end of the balcony, there is another entrance through to a connected kitchen which is fully equipped with microwave, fridge, stove as well as cutlery. For bedroom, it is a really big bedroom with high ceiling; it can fit six people easily. There is also a walk-in closet where my clothes are organized by colors, and a double bed with a soft linen blanket on it. The bathroom has a bath, glass corner shower and toilet, and some faint smell of my hairspray mixed with baby shampoo.

ตัวอย่างคำตอบของคำสั่งที่ 3 ข้อที่มีการให้รายละเอียดแบบ Sensory, Concrete Detail ได้แก่ข้อ 1, 4, 5, 7 และ 10

คำสั่งที่ 4 ตัวอย่างงานเขียนของนักศึกษา

1. My boyfriend has thick eyebrows, beady dark eyes with long eyelashes, a long straight nose, thin lips, and short brown highlighted hair. He is always clean-shaven and his smell of aftershave is fresh. But as he is only 165 centimeters tall, I then try not to wear high-heeled shoes over 2 inches on our dating day.
2. He has grey hair, wrinkles on his oval face, and no teeth at all. He can't go anywhere without a walking stick. His voice trembles and is so soft that I can hardly hear. His hands are rough because of long years of service until his retirement. Even though he was advised to quit drinking alcohol, I sometimes smell his bad breath of beer.
3. That triangular shaped cheesecake is topped with three big red strawberries and a dense layer after layer of strawberry jam. So, it is not surprising why I smell a strong touch of fresh strawberries. I'm sure it tastes sweet.
4. It includes two bedrooms, one bathroom with a toilet, one living room, and one

kitchen. All rooms are wallpapered in marine blue. In my air-conditioned bedroom, there are a teak-made bed covered with a pink sheet, a bookshelf, and a closet. In my red carpeted living room, there are a 42-inch Samsung television set, a latest version stereo, and a wool sofa. In my kitchen, there are a lot of facilities; a stove, a fridge, a microwave, a coffee machine, and a sink. Because of a good ventilation system, it always smells good, even during cooking.

5. His hair is as thick as a clean white mob, and smooth like a high quality carpet. After his meal, I sometimes scratch (cradle? stroke?) his neck (chin?) softly. He seems to like it because he usually purrs and close his eyes. However, I can't let him get into my room; otherwise, it is littered with his long hair. It takes a long time to get rid of it.

